

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Mihail Andrieș în numele inculpatului Silviu Roșca și de inculpatul Gheorghe Arhirii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 14 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Roșca Silviu Pavel, născut la 06 aprilie 1976, originar și domiciliat or. Ungheni, str. Mihai Eminescu 65, ap. 61

și

Arhirii Gheorghe Pavel, născut la 29 septembrie 1960, originar și domiciliat or. Ungheni, str. Chilia 18.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2014 - 14.08.2015;

Instanța de apel: 08.09.2015 - 19.05.2016;

Instanța de recurs: 18.07.2016 - 23.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 14 august 2015, Silviu Roșca și Gheorghe Arhirii au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul medicinei pe termen de 2 ani fiecare, iar potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii pentru perioada probațiunii de 2 ani pentru fiecare.

2. Pentru a se pronunța prima instanță a constatat în fapt că, Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca, la 11 ianuarie 2014, aproximativ la ora 01:30, aflându-se la serviciu, în echipajul de urgență din cadrul Stației Zonale Asistență Medicală Urgentă „Centru”, Substația de Asistență Medicală Urgentă Ungheni, deplasându-se la solicitarea de pe str. Crestiuc 4A din or. Ungheni, pentru acordarea ajutorului medical de urgență cet. Vladimir Bugaescu, care era căzut pe scara blocului locativ, l-au examinat pe ultimul superficial și fără a-i acorda asistență medicală necesară și a-l transporta la Spitalul raional Ungheni, l-au lăsat în continuare în scara blocului locativ, unde a fost depistat aproximativ la ora 08:00, de către un alt echipaj de asistență medicală urgentă care l-a transportat la Spitalul raional Ungheni, iar ulterior cet. Vladimir Bugaescu, la 05 februarie 2014 a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 74 din 07 mai 2014, la

Vladimir Bugaescu au fost depistate leziuni care se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

3.1. Avocatul Anatolie Bobu în numele inculpaților, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința ambilor inculpați.

În motivare a invocat că, prima instanță stabilind vinovăția inculpaților, a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor cointeresați, a actului de expertiză medico-legală și enumerarea unor documente ce nu au relevanță pe cauză, probe care conțin incertitudini, asupra cărora instanța a omis a se expune.

Organul de urmărire penală nu a stabilit pricina și mecanismul survenirii leziunilor corporale, s-a axat doar pe dovedirea vinovăției inculpaților.

A indicat apelantul că, martorul Ciuvaga Lidia a declarat, că la momentul sosirii primei echipe de intervenție medicală Vladimir Bugaescu avea o excoriație veche la ochi, era îmbrăcat și răspundea coerent la întrebările adresate de medici.

A doua oară când l-a văzut pe Vladimir Bugaescu, acesta era culcat pe palier, dezbrăcat și fără conștiință, rezultând astfel că, după plecarea primei echipe de medici, Vladimir Bugaescu se afla în stare de a se deplasa, iar faptul că la momentul primei chemări a asistenței medicale de urgență Vladimir Bugaescu nu avea rană deschisă la cap a fost confirmat și de restul martorilor audiați în ședința de judecată.

Apelantul a menționat că, din raportul de expertiză nr. 74 din 07 mai 2014, conform datelor fișei de solicitare a asistenței medicale nr. 607, la prima solicitare, a fost stabilită plagă contaminată superficială în regiunea orbitei stângi.

La a doua solicitare nr. 613 a fost indicată plagă contuză în regiunea occipitală, rezultând că, starea sănătății lui Vladimir Bugaescu la examinarea de către medicul Gheorghe Arhirii nu necesita ajutor medical de urgență și în fișă a fost indicat care anume leziuni corporale au fost depistate.

De către prima instanță aceste înscrisuri sunt recunoscute ca probe care confirmă vinovăția inculpaților, ilegal fiind respins demersul privind audierea medicului legist ca specialist pentru elucidarea neclarităților.

Faptul că leziunile corporale erau proaspete a fost confirmat de martorii Ion Spînu, care era în a doua echipă de intervenție de urgență și medicul-traumatolog Andrian Babici, care a suturat rana în regiunea occipitală și a declarat, că rană proaspătă este considerată rana produsă la persoană în decurs de 12 ore, dacă a fost aplicat un bandaj de protecție antiseptic imediat după survenirea ei, în cazul dat însă rana a fost suturată din momentul internării pacientului.

3.2. Inculpatul Silviu Roșca, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, prima instanță nu a divizat funcțiile sale și ale lui Gheorghe Arhirii, or, Silviu Roșca activa în cadrul Stației Zonale Asistență Medicală Urgentă „Centru” în calitate de felcer, iar Gheorghe Arhirii în calitate de medic traumatolog.

În baza fișei de post, toate hotărârile în cazurile de urgență sunt luate de medic, felcerul doar îl însoțește, îndeplinind doar indicațiile medicului.

Referitor la decesul lui Vladimir Bugaescu, a indicat inculpatul că, pe acest caz au fost două chemări, una la ora 01.30, la 11 ianuarie 2014, la care au ieșit Silviu Roșca cu medicul Gheorghe Arhirii, iar a doua la 08.30, la care a ieșit alt

echipaj.

Sosind la fața locului, l-au depistat pe Vladimir Bugaescu în stare de ebrietate, fără leziuni corporale vizibile, din care motiv medicul i-a propus să plece acasă, fapt consemnat în fișa medicală.

Au plecat la serviciu, pe care l-au predat la ora 08.00, astfel instanța incorect a constatat că un alt echipaj l-ar fi găsit pe Vladimir Bugaescu la ora 08.00, deoarece o altă chemare a fost efectuată abia la ora 08.30.

A menționat apelantul că, latura subiectivă a infracțiunii date este neacordarea de ajutor, fără motive întemeiate, unui bolnav, de către o persoană care în virtutea legii ori a regulilor speciale era obligată să o facă.

La fața locului medicul nu a constatat că, Vladimir Bugaescu are nevoie de îngrijiri medicale, astfel ei nu s-au eschivat de a-i acorda acest ajutor în caz dacă el avea nevoie. Din raportul de expertiză medico-legală nu este clar când a primit Vladimir Bugaescu leziunile corporale, fapt ce ar elucida pe deplin toate circumstanțele cauzei.

A indicat inculpatul că, din declarațiile martorului Ion Spînu, care de asemenea este medic la salvare, s-a constatat că la ora 08.30 Vladimir Bugaescu a fost găsit în stare de comă, cu multiple leziuni grave, însă dacă ultimul ar fi primit aceste leziuni la ora 01.30, când au ieșit la chemare inculpații, acesta nu avea șanse să supraviețuiască în condiții de iarnă geroasă, fiind pe jumătate dezbrăcat.

Mai mult, martorul Ion Spînu declară prompt că Vladimir Bugaescu era dezbrăcat și nu s-a constatat unde erau hainele lui, însă la chemarea lui Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca, partea vătămată avea hainele pe el.

Subsidiar a indicat că, în acțiunile lui Silviu Roșca lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) Cod penal, fiindcă inculpatul a acționat conform fișei de post din 01 iulie 2013, iar instanța eronat a dat apreciere fișei de solicitare întocmită de inculpați, în care medicul clar a descris leziunile vizibile: plagă contaminată superficial în regiunea orbitei stângi.

Plaga superficială nu este decât o zgârietură învechită, care nu necesită tratament, iar instanța a calificat-o drept leziune corporală care necesita internarea, ceea ce nu este corect.

Atât medicul Gheorghe Arhirii cu stagiul de 32 ani, cât și Silviu Roșca cu 9 ani stagiul, pot stabili când pacientul are nevoie de îngrijiri de urgență și când nu, iar în cazul lui Vladimir Bugaescu nu era nici un semn vizibil de leziuni care necesitau îngrijiri de urgență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției, instanța a stabilit că, la examinarea cauzei prima instanță a dat eficiență prevederilor art. art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor și în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Silviu Roșca și Gheorghe Arhirii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Respingând apelurile, instanța a indicat că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost confirmată prin declarațiile medicului legist Grigore Jantovan depuse în instanța de apel, succesorului părții vătămate

Serghei Bugaescu depuse în prima instanță (f.d.223-224, vol.I); martorilor Lidia Ciuvaga (f.d.230-233, vol.I); Iurie Ciuvaga (f.d.235-237, vol.I); Veronica Dragan (f.d.9-10, vol.II); Ianoș Dragan (f.d.6-8, vol.II); prin probele materiale: copia fișei postului S/St de AMU Ungheni a medicului de urgență (f.d.36, vol.I); copia fișei postului S/St de AMU Ungheni a felcerului (f.d.37, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Silviu Roșca și Lidia Ciuvaga (f.d.124, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Gheorghe Arhirii și Lidia Ciuvaga (f.d.125, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Gheorghe Arhirii și Ianoș Dragan (f.d.152, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Silviu Roșca și Ianoș Dragan (f.d.151, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 07 mai 2014 (f.d.96-109, vol.I), ce formează un ansamblu probator al vinovăției inculpaților, care fiind în echipa Asistenței Medicale Urgente, erau obligați conform Legii ocrotirii sănătății să acorde primul ajutor medical de urgență și combat argumentele părții apărării precum că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Declarațiile martorilor Lidia Ciuvaga și Ianoș Dragan confirmă că, Vladimir Bugaescu deja înainte de prima chemare a echipajului medical de urgență format din inculpații Silviu Roșca și Gheorghe Arhirii se afla în stare gravă, era murdar de sânge pe față, lângă ochi și necesita acordarea de ajutor medical urgent.

Martorii au indicat, că Vladimir Bugaescu se afla jos pe scară și nu putea vorbi. Ianoș Dragan a indicat, că în timp ce îl ridica pe Vladimir Bugaescu, ultimului i-au căzut pantalonii până la genunchi.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, declarațiile acestor martori exclud versiunea inculpaților, precum că la prima chemare la care ei au venit, partea vătămată era în stare normală, era îmbrăcat, discuta cu ei, fiind doar în stare de ebrietate și nu necesita acordarea de ajutor medical.

Faptul neacordării de ajutor din partea inculpaților se confirmă prin declarațiile martorului Lidia Ciuvaga, care a declarat, că spunându-le angajaților serviciului salvării Silviu Roșca și Gheorghe Arhirii ce s-a întâmplat cu Vladimir Bugaescu, ultimii au refuzat să-i acorde ajutor medical acestuia, motivând prin faptul că este un om al străzii, iar Gheorghe Arhirii a spus că nu va duce o persoană care are viciul beției acasă.

În acest context, instanța de apel a indicat că, astfel, se combat afirmațiile inculpaților privind lipsa în acțiunile lor a laturii subiective a infracțiunii incriminate, care se realizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, mai mult, în cazul dat fiind prezentă și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal, care se realizează prin inacțiuni de neacordare a unui ajutor, fără motive întemeiate, unui bolnav de către o persoană care în virtutea legii sau a regulilor speciale, era obligată să îl acorde.

Cu referire la alin. (4) art. 24 din Legea ocrotirii sănătății nr. 411-XII din 28 martie 1995, instanța de apel a stabilit refuzul echipajului de urgență format din inculpații Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca de a acorda ajutor medical bolnavului Vladimir Bugaescu și refuzul de a-l spitaliza, iar faptul lăsării victimei în locul în care l-au găsit, adică scările din blocul casei, nu este negat de către ambii inculpați.

Instanța de apel a indicat că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 74 din 07 mai 2014, medicii experți, bazându-se pe ordinul MS nr. 85 (2009) cu privire la organizarea și funcționarea Serviciului de Asistență Medicală Urgentă, luând în considerație prezența faptului, că bolnavul a fost fără cunoștință după

trauma suportată (a căzut pe scări), prezența leziunilor corporale (plagă contuză) pe cap, precum și starea dezorientată a bolnavului la momentul examinării de către medicul AMU, comisia de experți a ajuns la concluzia că decizia medicului a echipei AMU (bolnavul a fost lăsat pe loc) a fost incorectă, fiind necesară implicarea serviciului spitalicesc.

Deși potrivit raportului de expertiză medico-legală menționat s-a constatat, că legătura causală directă între acțiunile angajaților SAMU la 14 ianuarie 2014 și decesul pacientului, care a survenit la 04 februarie 2014, nu este, în continuare medicii experți au concluzionat că, diagnosticarea oportună a traumei cranio-cerebrale și aprecierea corectă a tacticii tratamentului, ar fi micșorat cu mult gravitatea complicațiilor, ceea ce ar fi majorat șansele de supraviețuire a bolnavului.

Argumentele inculpaților că victima era conștientă, fiind numai în stare de ebrietate, instanța de apel a reținut-o ca o metodă de apărare, care a fost combătută prin raportul de expertiză indicat supra și declarațiile martorilor, care nu au interes în cauză și veridicitatea cărora nu a trezit dubii.

Mai mult, însăși inculpatul Gheorghe Arhirii a indicat că, victima i-a spus familia „Buceațchi” și nu „Bugaescu”, care a fost indicată de dânsul în fișa de solicitare (f.d.15, vol.I), fapt ce infirmă declarațiile inculpaților, că victima era adecvat conștientă.

Instanța de apel a respins argumentele inculpaților referitor la faptul că, dacă Vladimir Bugaescu ar fi avut leziunile fatale la ora 01.30, când au ieșit la chemare inculpații, el nu era să mai rămână în viață până la ora 08.30, în condiții de iarnă geroasă, fiind pe jumătate dezbrăcat, deoarece acestea reprezintă o presupunere care nu se confirmă prin probe, iar martorul Ianoș Dragan a explicat, că în timp ce îl ridica pe Vladimir Bugaescu, acestuia i-au căzut pantalonii până la genunchi, apoi el l-a lăsat pe scară jos, fiindcă nu l-a putut ridica.

Astfel, instanța de apel a indicat că, din declarațiile martorului Ianoș Dragan, rezultă că victimei i-au căzut pantalonii până la intervenția inculpaților, însă nici medicul, nici felcerul nu au observat acest lucru, fapt ce denotă că victima a fost examinată superficial.

Instanța de apel a stabilit că, ambii inculpați sunt subiecți ai infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece atât medicul, cât și felcerul, fiind lucrători medico-sanitari, erau obligați conform Legii ocrotirii sănătății să acorde primul ajutor medical de urgență, mai mult, aceștia erau membri ai echipei de Asistență Medicală Urgentă și în afara obligațiilor stabilite prin lege, acest serviciu este creat anume pentru acordarea ajutorului medical urgent, obligația de serviciu a inculpaților fiind acordarea acestui ajutor medical de urgență, fapt confirmat prin copiile fișelor postului S/St de AMU Ungheni a medicului de urgență și a felcerului.

În același context, instanța de apel a respins argumentele inculpatului Silviu Roșca, deoarece chiar dacă medicul Gheorghe Arhirii a fost șef al echipei de intervenție, felcerul, contrar prevederilor Legii ocrotirii sănătății, nu a întreprins nici o măsură, pentru a acorda ajutor victimei, în cazul în care medicul a refuzat să-l acorde, fapt ce rezultă din declarațiile ambilor inculpați.

La fel, instanța de apel a respins argumentele avocatului invocate în apel referitor la faptul că, prima instanță eronat a dat apreciere fișei de solicitare

întocmită de Gheorghe Arhirii și că plaga superficială nu este decât o zgârietură învechită, care nu necesita tratament, deoarece contravin raportului de expertiză medico-legală nr. 74 din 07 mai 2014, iar instanța întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare înscrisurile din fișele de solicitare a asistenței medicale urgente (f.d.15-16, vol.I), deoarece fișa întocmită de inculpatul Gheorghe Arhirii confirmă că nici unul din inculpați nu a făcut o investigație necesară și obligatorie, prin care puteau fi depistate toate leziunile victimei.

Cu referire la argumentele apelanților, precum că leziunile depistate la victimă au survenit după examinarea acestuia de către medicul Gheorghe Arhirii și care au fost ignorate de grupa de medici experți și instanța de judecată, instanța de apel a indicat că, însăși apelantul indică, că medicii experți au constatat prin raportul de expertiză, că la prima intervenție victima deja avea leziunile corporale fatale, fapt ce nu a fost combătut prin alte probe.

Au fost respinse de către instanța de apel și argumentele invocate de apărătorul inculpatului Gheorghe Arhirii, că martorii sunt cointeresați pe dosar, deoarece în ședințele judiciare nu au fost prezentate probe care ar confirma cointerесarea martorilor de a calomnia medicul sau felcerul de la AMU, iar circumstanțele descrise amănunțit de către martori, inclusiv în timpul confruntărilor cu inculpații, nu au dat temei instanței de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acestora.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

5. Avocatul Mihail Andrieș în numele inculpatului Silviu Roșca, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Silviu Roșca.

În motivarea recursului a invocat că, Silviu Roșca nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece dânsul activa în calitate de felcer în cadrul serviciului de asistență medicală urgentă și care, potrivit fișei de post, intră în componența echipajului de urgență, asigură transportul și spitalizarea oportună a pacientului conform inscripțiilor medicului de urgență.

Astfel, susține recurentul că, felcerul nu este factorul decizional în spitalizarea bolnavului.

Conform pct. 5.1 al fișei de post, felcerul din cadrul echipelor de AMU poartă responsabilitate personală față de deciziile luate în cadrul activității sale, pentru calitatea asistenței medicale de urgență, reieșind din drepturile și obligațiunile sale, pentru refuzul de a acorda asistența medicală de urgență în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

Felcerul echipei respectă deciziile luate de medicul echipei AMU, medicul superior de gardă al secției operative sau de dispeceratul 903 și asigură îndeplinirea acestora, cât și îndeplinirea de către restul personalului aflat în subordine.

Indică recurentul că, atât la etapa urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță, inculpații au fost reprezentați de unul și același apărător Anatolie Bobu, fapt prin care a fost încălcat dreptul la apărare al inculpaților, ținând cont că, între interesele lor există divergențe legate de limitele responsabilităților fiecăruia.

Faptele incriminate lui Silviu Roșca nu au fost dovedite cu probe verificate, dar sunt bazate pe presupuneri, or, pe acest caz au avut loc două chemări ale echipajelor de urgență. Primul echipaj, în componența medicului Gheorghe Arhirii și felcerului Silviu Roșca, a fost chemat pe 11 ianuarie 2014, la ora 01:30.

În urma intervenției, medicul Gheorghe Arhirii a constatat că pacientul Vladimir Bugaescu se afla pe scara blocului de locuit în stare de ebrietate, avea un comportament adecvat, răspundea la întrebări, careva leziuni corporale nu avea, pe frunte avea o rană cicatrizată, care nu prezenta pericol pentru sănătatea lui.

Echipa de urgență a stabilit de la vecini că, Vladimir Bugaescu locuiește la etajul II al aceluiași bloc locativ și ca urmare, medicul Gheorghe Arhirii a luat decizia că, Vladimir Bugaescu, care era în stare de ebrietate, nu era necesar de a fi spitalizat.

Ulterior, o altă echipă de medici, chemată pe 11 ianuarie 2014, la ora 08:30, a stabilit că Vladimir Bugaescu era dezbrăcat de pantaloni, în regiunea capului și a feței avea răni proaspete care sângerau, comportamentul pacientului era neadecvat, la întrebările adresate nu răspundea.

Al doilea echipaj de salvare a efectuat spitalizarea lui Vladimir Bugaescu și i-a acordat îngrijire medicală.

La 04 februarie 2014, Vladimir Bugaescu a fost externat din spital, iar la 05 februarie 2014 a decedat la domiciliul său.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie, s-a stabilit că, Vladimir Bugaescu a avut o traumă cranio-cerebrală deschisă, manifestată prin fractura liniară a oaselor bolții craniului cu formarea hematomului subdural și a hemoragiilor intercerebrale.

Specifică recurentul că, fiind audiat în ședința de judecată, medicul legist Grigore Jantuan a declarat că, nu există legătură cauzală între acțiunea echipei de medici, compusă din medicul Gheorghe Arhirii și felcerul Silviu Roșca și decesul cet. Vladimir Bugaescu, însă instanța de apel a menținut sentința primei instanțe care a fost bazată pe presupuneri, dar nu pe probe verificate în ședința de judecată.

Nici organul de urmărire penală și nici instanțele de fond nu au stabilit unde s-a aflat Vladimir Bugaescu de la ora 01:30 până la ora 08:30, nu au fost identificați și audiați alți martori din blocul locativ unde locuia ultimul și nu a fost verificată versiunea inculpaților că traumele pricinuite părții vătămate, au fost aplicate de vecina sa, Lidia Ciuvaga, care vindea băuturi alcoolice la domiciliu diferitor persoane.

5.1. Inculpatul Gheorghe Arhirii, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea noi hotărâri de achitare conform cerințelor art. 390 Cod de procedură penală.

În motivare a invocat că, în cadrul urmăririi penale cât și examinării cazului toate demersurile înaintate în apărare au fost respinse, atât de procuror cât și de instanțele de fond, prin ce inculpatul Gheorghe Arhirii a fost privat de posibilitatea de a dovedi nevinovăția sa.

Indică recurentul că, la baza învinuirii a fost indicat raportul medical, însă medicilor experți le-a fost prezentată istoria de boală și materialele dosarului penal în stare incipientă cu audierea unor martori, care au interes pe cauză.

După ce au fost interogați medicii solicitați la a doua chemare și anume Ion

Spînu, pentru acordarea asistenței medicale de urgență, de la ora 08:20, de aceeași Lidia Ciuvaga și care a depistat la Vladimir Bugaescu leziunile corporale indicate în raportul de expertiză medico-legală, a intervenit cu internarea lui la spital, fapt confirmat de el la urmărirea penală și în instanța de judecată.

La fel, a fost audiat medicul-traumatolog Octavian Babici, care a suturat rana pacientului, indicând că ea era recent produsă lipsind necesitatea de a o reînnoi cu drenare.

În instanța de apel a fost audiat expertul medico-legal Grigore Jantuan, care a confirmat pe deplin declarațiile inculpatului Gheorghe Arhirii și a explicat că plaga depistată la Vladimir Bugaescu de a doua echipă excludea pe deplin orientarea lui în spațiu și timp, însă de instanța de apel aceste declarații au fost ignorate, fiind reținute declarațiile martorului Lidia Ciuvaga.

Faptul, că Vladimir Bugaescu a discutat cu medicul Gheorghe Arhirii, că răspundea coerent la întrebări, a fost confirmat de martorul Lidia Ciuvaga.

La a doua chemare a asistenței medicale ea a confirmat, că Vladimir Bugaescu era fără conștiință, culcat pe platou, pantalonii trași de pe corp, că rana de la cap sângera, însă nu a explicat necesitatea efectuării curățeniei pe platou, după cum a indicat medicul Ion Spînu, atunci când mai jos se afla un om în stare gravă.

Sușține recurentul că, instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile martorilor, fiind expuse doar din punct de vedere al învinuirii, cu referire la depozițiile inițiale date organului de urmărire penală, cu ignorarea declarațiilor acelorași martori depuse în cadrul confruntărilor, în instanța de judecată, unde în mod detaliat au fost audiați și sensul lor este de altă natură, ei confirmând că la momentul examinării lui Vladimir Bugaescu, ultimul era conștient și i-a asigurat pe inculpați că pleacă singur acasă.

În ședința de judecată a primei instanțe, martorul Lidia Ciuvaga a declarat, că a solicitat asistența medicală de urgență de două ori, prima dată venind echipa inculpaților, Gheorghe Arhirii discutând cu Vladimir Bugaescu, a doua oară când a chemat salvarea, Vladimir Bugaescu deja era culcat pe platou și pe jumătate dezbrăcat.

Asemenea declarații au dat și ceilalți martori în ședința de judecată, fapt ce denotă că, după plecarea inculpaților, Vladimir Bugaescu s-a mai deplasat, ca ulterior Lidia Ciuvaga și soțul ei să audă o bubuitură pe scări, ca dimineața să-l depisteze, însă din considerente neclare, instanțele de fond au ignorat aceste declarații.

La fel, martorul a indicat că, ulterior l-a trimis pe nepot, care a declarat, că ar fi încercat să-l ridice pe Vladimir Bugaescu de jos, că era murdar de sânge, însă aceste acțiuni au fost întreprinse doar după plecarea inculpaților.

Sușține recurentul că, demersul de a fi numită o expertiză medico-legală repetată de instanțele judiciare a fost respins nefondat.

Subsidiar a invocat recurentul că, instanțele de fond nu s-au expus asupra declarațiilor martorilor Ion Spînu și Octavian Babici, care au examinat pacientul, care i-au acordat primul ajutor și care au declarat, că leziunile corporale au survenit recent, până la sosirea celui de al doilea echipaj.

6. Asupra recursurilor a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestora, indicând că argumentele aduse de recurenți repetă textele

apelurilor privind aprecierea eronată a probelor de către prima instanță și nevinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii incriminate, asupra cărora instanța de apel s-a expus argumentat, apreciind toate probele conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Astfel, toate probele administrate au primit apreciere la justa valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele cauzei, ținând cont de motivele expuse în referință, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate rezultă că recurenții invocă ca temei de drept pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

În pct. 18 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele stabilite de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de

drept care au dus, după caz, la respingerea apelurilor declarate de avocatul Anatolie Bobu și inculpatul Silviu Roșca, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a reținut constatarea faptei și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpații Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca, a primei instanțe, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acestora.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal, reține că instanțele de fond, verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CEDO Garcia Ruis vs. Spania, Helle vs. Finlanda).

Pe lângă aceasta, recursurile date, potrivit argumentelor invocate, care nici nu conțin referire la concrete erori de drept și clar definite, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Este de observat că motivele invocate în recursurile menționate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CEDO (hotărârea CEDO Bujnița vs.

Moldova), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că prima instanță, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina inculpaților Gheorghe Arhirii și Silviu Roșca încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Deci, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță.

Referitor la criticele formulate de avocatul Mihail Andrieș că, atât la etapa urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în prima instanță, inculpații au fost reprezentanți de unul și același apărător prin ce a fost încălcat dreptul la apărare al inculpaților, ținând cont că, între interesele lor există divergențe legate de limitele responsabilităților fiecăruia, Colegiul penal menționează că nu poate fi reținut, în acest sens indicând următoarele.

În cadrul urmăririi penale când Silviu Roșca și Gheorghe Arhirii au fost recunoscuți în calitate de bănuți, iar apoi le-a fost înaintată învinuirea, de către organul de urmărire penală le-au fost comunicate drepturile și obligațiile acestora în calitate de bănuți și învinuit.

Astfel, atât în procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului cât și în procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului, la alin. (2) pct. 5) este indicat că, bănuțul, învinuitul are dreptul din momentul când i s-a adus la cunoștință actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuț, să aibă asistența unui apărător ales de el, iar dacă nu are mijloace de a plăti apărătorul, să fie asistat în mod gratuit de către un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, precum și, în cazurile admise de lege, să renunțe la apărător și să se apere el însuși (f.d.69, 78, 160-161, 165-166 vol.I).

Mai mult, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, la întrebarea instanței dacă inculpații acceptă asistența juridică a apărătorului Anatolie Bobu, ambii inculpați au răspuns că sunt de acord ca avocatul Anatolie Bobu să le apere drepturile (f.d.211 vol.I).

Astfel, atât Silviu Roșca cât și Gheorghe Arhirii cunoșteau despre posibilitatea renunțării la apărător pentru a fi asistat de un apărător ales, posibilitatea solicitării unui alt apărător care în mod gratuit acordă asistență juridică garantată de stat sau să se apere singuri, însă de către aceștia nu au fost înaintate cereri în acest sens.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul inculpatului Gheorghe Arhirii prin care susține că, în cadrul urmăririi penale cât și examinării cauzei toate demersurile înaintate de apărare au fost respinse, atât de procuror cât și de instanțele de fond, prin ce inculpatul a fost privat de posibilitatea de a dovedi

nevinovăția sa, or, demersurile înaintate de apărare au fost respinse de către organul de urmărire penală și instanța de judecată prin ordonanțe și încheieri motivate.

Colegiul penal respinge argumentul invocat în recurs de inculpatul Gheorghe Arhirii cu privire la faptul că, instanța de apel a pus la baza deciziei declarațiile martorilor expuse din punct de vedere al învinuirii, cu ignorarea declarațiilor acelorași martori depuse în cadrul confruntărilor, deoarece recurentul în recursul său a redat greșit conținutul declarațiilor martorilor, or acestea nu coincid cu declarațiile lor date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată (f.d.124, 125, 230-233, vol.I, 4-5, 6-8, 16 vol.II).

Referitor la argumentul inculpatului Gheorghe Arhirii prin care a fost invocat că demersul de a fi numită o expertiză medico-legală repetată de instanțele judiciare a fost respins ca nefondat, Colegiul penal ține să menționeze că prima instanță în vederea respingerii demersului apărării a emis încheiere motivată prin care s-a expus argumentat asupra motivelor pentru care acesta a fost respins.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul invocat în recurs de avocatul Mihail Andrieș, prin care se susține că, medicul legist Grigore Jantuan a declarat în ședința de judecată că, nu există legătură causală între acțiunea echipei de medici, compusă din medicul Gheorghe Arhirii și felcerul Silviu Roșca și decesul cet. Vladimir Bugaescu, însă instanța de apel a menținut sentința primei instanțe care a fost bazată pe presupuneri, dar nu pe probe verificate în ședința de judecată, deoarece instanța de apel corect a făcut trimitere la concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 74 din 07 mai 2014, în care la fel, este indicat că, legătura causală directă între acțiunile angajaților SAMU la 14 ianuarie 2014 și decesul pacientului, care a survenit la 04 februarie 2014, nu este, însă medicii experți în continuare au concluzionat că, diagnosticarea oportună a traumei cranio-cerebrale și aprecierea corectă a tacticii tratamentului, ar fi micșorat cu mult gravitatea complicațiilor, ceea ce ar fi majorat șansele de supraviețuire a bolnavului.

Totodată, Colegiul penal reține că, avocatul Mihail Andrieș, făcând trimitere în recursul său la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nu au indicat concret în care normă urma a fi încadrată juridic fapta săvârșită de inculpat, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în speță, nu au fost admise careva erori de drept, atât de către prima instanță, cât și de instanța de apel, iar alegațiile recurenților în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

Totodată, criticele formulate de recurenți referitor la faptul că: *Silviu Roșca nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 162 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece dânsul activa în calitate de felcer în cadrul serviciului de asistență medicală urgentă și care, potrivit fișei de post, care intră în componența echipajului de urgență, asigură transportul și spitalizarea oportună a pacientului conform inscripțiilor medicului de urgență și că medicul legist Grigore Jantuan a declarat că, nu există legătură causală între acțiunea echipei de medici, compusă din medicul Gheorghe Arhirii și felcerul Silviu Roșca și decesul cet. Vladimir Bugaescu, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CȚEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs. Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță de fond, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Mihail Andrieș în numele inculpatului Silviu Roșca și de inculpatul Gheorghe Arhirii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Roșca Silviu Pavel și Arhirii Gheorghe Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev